

Domnica Pop

Albastru

Coperta și tehnoredactarea: Călin Chendea

Editor: Ioan Matiuș

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
POP, DOMNICA

Albastru / Domnica Pop ; ed.: Ioan Matiuș. - Arad : Mirador, 2011
ISBN 978-973-164-109-6

I. Matiuș, Ioan (ed.)

821.135.1-1

Editura MIRADOR
acreditată CNCSIS cod 339

ISBN 978-973-164-109-6

Domnica Pop

Albastru
poeme phelyx

Arad, 2011

Motto: Am un vis...cred că e viața...

Statuia de piatră;
pe un ochi, un fluture...

*

Pe butucul proaspăt –
așezat un porumbel...

*

Tăran clădind finul;
îi dă forma inimii...

*

Șaptezeci și cinci de ani –
vorbește de-un munte...

*

Ascult pe o plajă –
coacerea nisipului...

*

În rama plină de carii –
mama tânără...

*

Clepsidră de mahon –
nisipul curge scrișnind...

*

Primul ghiocel;
îmi scot în prag, pantofii...

Domnica Pop

*

Ploaie cu tunete;
Dumnezeu mai relaxat...

*

O zi geroasă;
mușcînd dintr-un măr, fiorul...

*

Soare de martie;
mama-n convalescență...

*

Vîntul de primăvară;
o umbră pe baston...

*

Ramurile goale;
zăpada le dă un sens...

*

Soră sînt cu norii;
cînd albi, cînd gri, cînd negri...

*

Eu silabisind luna –
plină între așchii...

*

Soare la asfințit –
sigiliu de liniște...

*

Vinovăția prea mare;
nimic sub genunchi...

*

E prima stea de seară,
sau lacrima de dor?

*

Femeia-n doliu;
baticul roșu-l mai spală...

*

Un copil trece o apă –
pe sub un înger...

*

Nu ajunge că am pierdut?
glasul cucului...

*

Tot căutând - călători,
din slavă în slavă...

*

Pe-un pasaj de existență,
îmi trec sufletul...

*

Îndrăgostită;
soarele îmi umple capul...

*

În oricare lacrimă –
un înger speriat...

*

Totul este promis;
trebuie întâi să mori...

Domnica Pop

*

Înserare; o stea vagă,
precede cerul...

*

Între pământ și cer –
caut un drum prin lume...

*

Dependentă de-o lume –
trăirea omului...

*

Primăvară; la mormânt,
lumânarea verde...

*

În ramă- corabia
și-un cântec spaniol...

*

Inima plină de secunde –
golește timp...

*

Rănită de oameni –
desenez o cetate...

*

Auzind glasul stins,
al mamei - simt un urlat...

*

Un eleșteu cu nuferi –
îmi albește clipa...

*

În ritmul liniștii –
colind copilăria...

*

Într-un strop de ploaie –
sărbătoarea cerului...

*

O urmă albastră pe asfalt –
trecerea ta...

*

Din coada păunului,
curg culori prin lume...

*

Citind o carte –
ochii mei, spălați de beznă...

*

Vară; mușcată de umbră
o jucărie...

*

Halo mai presus de hău –
turnul bisericii...

*

Cîte o tăcere!
ce nu s-ar vrea trezită...

*

Între rai și iad –
starea omului de larvă...

Domnica Pop

*

În spațiul oglinzii –
orbitele anilor...

*

Întîia dragoste;
inima de porumbel...

*

Bunica topită în lut;
un pumn de soare...

*

Prin suflet, poetul –
cu tălpile pe vîrfuri...

*

Tăcere prelungă;
trăsnetul cuvîntului...

*

Printre trecători, un orb;
cu trestia-n mîină...

*

Un cireș înflorit;
îmi ține loc de cină...

*

Vară; norii trec cerul –
pe călăreții albi...

*

Cu vederea slăbită –
privesc un mac într-un lan...

*

Sprijinită în baston –
gloria de-a trăi...

*

Nu există raiul?
există calea spre el...

*

Cu cartea în mână;
singurătate de lux...

*

Viața după ce-a trecut;
haină învechită...

*

Atîta iubire!
tristețea-n dosul casei...

*

Am tot timpul două păcate;
numele meu...

*

Pe-o apă înșelătoare,
plutește luna...

*

Din cîteva tuburi –
o mare într-un tablou...

*

Parcul tot mai gol;
pe jos, biletele toamnei...

Domnica Pop

*

Gloria minciunii –
adevăr interior...

*

Într-un fir de iarbă –
sfîntenia lutului...

*

O dimineață în cîrjă;
cerul plin de nori...

*

Spun bun rămas;
o floare de crin mă reține...

*

Cine vindea flori –
nu mai colorează colțul...

*

Nevăzătorul printre oameni –
prin toți porii...

*

În batista bunicii –
neamul neființă...

*

Mare Univers! dă-mi
un soare pentru mama...

*

Cu ochii de zeu –
copilul privește lumea...

*

Conturul formeii –
apoteoză de aer...

*

În miezul sufletului –
sîmburele de lut...

*

Îmi scriu poezia –
cu sufletul în genunchi...

*

Plîng pe mîna mea –
ca pe o promisiune...

*

Vară; beau o cafea
cu pastilă de soare...

*

După tot ce s-a spus –
tot mai aștept ceva...

*

În camera mea –
poemul, la rădăcină...

*

Țin floarea în mînă –
ca pe o sugestie...

*

Tăcere de bitum –
de la sămînță la spic...

Domnica Pop

*

Port în poșetă o piatră –
lipsa de curaj...

*

Glicina înflorită –
un fluviu plutitor...

*

Sub ușa de marmură –
bezna veșniciei...

*

Din copilărie, în oraș;
un pește tras. ..

*

Bunica-ntre flori;
ce nu le-a avut în viață...

*

Nevăzătorul în parc –
se plimbă ca pe-o stea...

*

În nervurile frunzei –
pământul gîlgîind...

*

O mîină întinsă;
revolver sau tandrețe?

*

Cu bunica-n biserică –
m-am tot înălțat...

*

În piața de păsări,
tristețea are aripi...

*

Prind mîna unui doctor –
ca pe o vîslă...

*

Noapte; în somn, pe plută –
spre ziua de mîine...

*

Înfrîntă adorm;
pe liniile tavanului...

*

Tinerețea mea, dusă;
fantomă de atlas...

*

Cîmpie în somn;
pîinea în visul grîului...

*

Nu sînt decît o formă;
dar pot visa în ea...

*

Desenez singurătatea;
punct negru pe cer...

*

Primele gîngureli –
mai tîrziu, vorbe grele...

Domnica Pop

*

Născută-n iulie;
pasăre asunsă-n om...

*

Necazul, un antreu –
la ușa bisericii...

*

Revolta pe pagină –
pasăre cardinal...

*

Soare pe albastru;
strălucire barocă...

*

Oprit în gît, un cuvînt –
are gust de turbă...

*

Fără cuvinte-n veșnicie –
revederea...

*

Dragostea ce-o port –
o albină în inimă...

*

Vestigii ale nașterii –
rîsul și plînsul...

*

Îmi număr anii –
o mîna de frunze de măr...

*

Utopia iubirii –
apă...foc, în sânge...

*

Vara plină de stele –
dilată fereastra...

*

Dinții copilului,
sculptează rîuri într-un măr...

*

Mama așteptînd în fereastră –
ca o lampă...

*

În naufragiu, două insule –
ochii tăi...

*

O pasăre taie pe cer –
cercul soarelui. ..

*

Viață fără îndoieli;
iarbă lîngă crater...

*

Nefiind om de rînd –
nisipul din trup, arde...

*

Vreau eliberare –
să pot sta pe-o frunză....

Domnica Pop

*

Trădarea din iubire;
cucută cu miere...

*

Spaimetele mele –
monștrii ascunși în neuroni...

*

Singură, și-afară plouă;
ploaie de napalm...

*

Calea copilăriei;
pietricele albe...

*

Sub cămașa copilului –
muguri de aripi...

*

O piatră neagră la cruce;
darul naturii...

*

Calc pe pământ –
însă-n aura mea, comete...

*

Nu mai aștept nimic;
teama de lupii umani...

*

Atîta frică!
nu-i viața, o carantină?

*

Toamnă; prin mintea mea –
trec stele pe șenile...

*

Spun Tatăl Nostru –
și-aștept nevinovăția...

*

Vorbind cu rațiune –
îmi ascund greșeala...

*

Exilat într-o piatră –
sufletul ticăie...

*

Vară; floarea soarelui –
doldora de soare...

*

La mine-n curte, cîinele –
și vîntul, liberi...

*

Karma florilor de mac –
rug pe dinăuntru...

*

Solitară și timidă –
fac linii curbe...

*

Salcîmul, amețit de flori
sau de ochii mei?

Domnica Pop

*

Trasă de sanie –
trece copilăria...

*

Pe-o petală de crin –
odihnește un înger...

*

Prin acul de cusut –
ața și gândurile...

*

La marginile hîrtiei –
lupta și fuga...

*

Mama-ngălbenită;
ca actul de naștere...

*

Prima zăpadă;
scriu un poem cu pixul alb...

*

Ziduri de destin –
uși de aer, camuflate...

*

Florile din ierbar –
vara copilăriei...

*

Săpături pentru un gard;
cîteva jucării...

*

Păpădii aprinse;
vara începe timid...

*

Puțin nisip în sticlă –
pe-o fotografie...

*

Podoabe scumpe;
printre ele, primul dinte...

*

Scriu o poezie –
trăgînd cu ochiul la cer...

*

Cuburile mele –
cîte castele-n ladă...

*

Cerul și marea pe un fir;
cine pe cine?

*

O floare ruptă –
parfumează agonia...

*

Printre litere- cer,
păsări, flori, cîte un om...

*

Mă strînge un gînd;
pe cer, luna se mărește...

Domnica Pop

*

Cocorii plecînd;
canon sinonim cu cerul...

*

Între pămînt și soare –
cer în echilibru...

*

Un om fără adăpost;
urmărește norii...

*

Silabe numărate;
zilele, și ele...

*

Cu tălpile goale;
mă unesc cu nisipul...

*

În așteptare;
minutarul, ca prin lavă...

*

În bibliotecă;
cu brațele-ntinse, cărți...

*

Livadă înflorită;
se-aude Dumnezeu...

*

Greierii de metal –
ticăie înserarea...

*

Peroanele gării –
pline de cute de timp...

*

În șezlong, sub un laur –
mirosul raiului...

*

Cuțitele ceasului –
feliază timpul...

*

Somnul de peste noapte –
eleșteu de spumă...

*

Azi suport orice;
am ucis o cobră în vis...

*

Palpabilă suferință;
o gheară de fier...

*

Spațiul dintre noi doi, plin;
puncte gânditoare...

*

Rănită plec înapoi
spre douăzeci de ani...

*

Pasăre plîngînd în vis;
cred că-i tinerețea...

Domnica Pop

*

Braille-ul vîntului;
frunzele foșnind ceva...

*

Fantome de păpuși –
și eu, copil, o clipă...

*

Sînt o gură de aer –
care strigă spre cer...

*

Cărunt, cu bastonul alb –
un om trece zebra...

*

Într-un ulcior, supremul –
apă, pămînt și foc...

*

Port în părul meu,
ochii-mpletiti ai bunicii...

*

Mamă cu pruncul la sîn;
Pieta laptelui...

*

Îmi reflectez ziua;
cercuri-cercuri pe apă...

*

După vorbele reci –
camera, numai ceață...

*

Un om flămînd adoarme;
pe-un munte de pîine...

*

Cobor pe hîrtie;
spirală de cuvinte...

*

M-am născut sub un munte –
abdomenul mamei...

*

Jaluzele din bambus;
răcoarea pădurii...

*

Pe haina de blană –
mai lucește pădurea...

*

Mîna mea dreaptă –
silabisește tot cerul...

*

În umbra lung-a serii;
febra întîlnirii...

*

Prietena stinsă –
transparență în pămînt...

*

În ochii bunicii –
ard lumînări de veghe...

Domnica Pop

*

Caii bunicului, în vis –
coame de aur...

*

Frunze de toamnă;
puțin fard arămiu, pe ochi...

*

Pe floarea de crin –
un fluture amețit...

*

După ploaie, ochii –
bînd apă din curcubeu...

*

În balta din oglindă –
nisipul înrămat...

*

Vază cu flori de cîmp –
camera miroase-a vînt.

*

Menta peste ceainic –
ultima adiere.

*

La primul sărut –
un fior de argint, pe veci...

*

Printre frunze, stelele –
fructe de lumină...

*

Intru în curtea bunicii;
pantofii-n mașină...

*

Casa copilăriei –
în voal metafizic...

*

O seară de iarnă;
poem plin de ninsoare...

*

Pasărea Phoenix –
clepsidră între cei doi poli...

*

Lîngă stîncă, o floare –
plină de albastru...

*

Presimțind Nirvana –
părul mamei albește...

*

Un fluture-n palmă;
de-ar avea aripi de plumb...

*

Tata îngenuncheat –
la doi metri sub iarbă...

*

O pagină de carte –
foșnet de aripă...

Domnica Pop

*

Puțin parfum în urmă;
și-acela-n sens invers...

*

O pasăre-n iarbă –
ciugulește lumină...

*

Singurătate;
în nuc o lume întreagă...

*

Sub coaja pînii –
constelația grîului...

*

Frunzele din ceainic –
o ultimă căldură...

*

Prohod de greieri –
noaptea rezemată de gard...

*

În mine, autostrăzi –
sîngele omenesc...

*

Copacul plin de vară;
îi pun și eu un gînd...

*

Forma feței tale-
a dat contur unui vis...

*

Doar vreo două rînduri –
crucea rezumînd viața...

*

Cînd chin, cînd zbor –
zile și zile, felurite...

*

Liniște de peșteră –
pasărea cioplită...

*

Pulsul unui copac –
nevăzutul vîntului...

*

Silaba ma...ma;
ziua-n care m-am mai născut...

*

Îmi duc zilele, precum,
lemnele pentru foc...

*

Cerșetorul recitînd –
dintr-un poet mare...

*

Cu o floare din rai –
bunica trece prin vis...

*

Cum să mă apăr?
scrisul- un azil fără chei...

Domnica Pop

*

O ploaie verde;
puiul păsării, derutat...

*

Ies din cimitir,
cu un refren: A-ni...Be-gov...

*

Un templu pentru iarnă –
cămara cu lemne...

*

În ochii verzi, multă umbră;
mama-n eclipsă...

*

Pasăre-nspre pământ;
să se obișnuiască...

*

Unde e iubire –
aur roșu, rugina-i...

*

Podurile vieții –
uneori doar o sîrmă...

*

Arcada tinereții;
plină-i de păianjeni...

*

Cicatricea vinei –
îmbîlnzește păcatul...

*

Lecție de înot;
copilul stă pe soare...

*

Un cuc pe-o creangă;
o elegie de vară...

*

Pe zăpada-nghețată –
frunzele din vară.

*

Am ales nouă luni –
să prefac neantul, om...

*

Trecerea unei bărci –
cicatrice pe apă...

*

Sînt un om comun, dar,
simt polenul pe pleoape...

*

Apă incendiată –
răsărit de soare...

*

Ziua nașterii, vara;
ninge cu jurnale...

*

Umbră trasă de picior –
afirmă lumina...

Domnica Pop

*

Curtea plină de greieri;
copilu-i caută...

*

Cu o mână de litere –
un puzzle, poem...

*

Noți de insomnie;
vântul, și-acela, din nord...

*

Din ziua nașterii –
tot mai adânc în lume...

*

Dintr-un contur de cărbune –
o stea pe asfalt...

*

Mă închid în poezie –
un lacăt de fum...

*

Am câțiva dușmani;
în iarbă, ei văd doar umbra...

*

Neatinsă; mai bine,
cană la fântână.

*

Singură-n cameră;
ceasul zgîrîie zidul.

*

Cu fața la perete –
spre ușa secretă...

*

În inima mea –
litera alfa pulsează...

*

Am fost copil bogat;
pietre-ngropate secret...

*

Pe un om de zăpadă –
se prelinge cerul...

*

Caut un simbol;
ajung la ochii de copil...

*

Desenez fericirea –
un fulg de zăpadă...

*

Pașii tot mai grei și rari –
destinul tot mai gol...

*

Nimic nu e veșnic;
și-acest poem are punct...

*

Greierii poeți –
metaforizează noaptea...

Domnica Pop

*

Sigură sînt de-un moment:
Waterloo-ul vieții...

*

Simțiri prea multe
și cuvintele, cîteva...

*

Tabără de vară;
norii spun o poveste...

*

În istoria unui om –
un joc de oglinzi...

*

M-am născut în vară;
o frunză vorbitoare...

*

Păcatele mele;
jumătate-s a lumii.

*

Marile imperii;
vedenie din pietre...

*

Fără calendar –
timpul are forma lui trei...

*

Veche livadă –
și un nou hotar de gîze...

*

Topit de un gest –
sufletul inundă ochii...

*

Îmi memorez zilele –
flăcările din rug...

*

Casa-n care am crescut –
catedrală de stuf...

*

Doar o literă –
și hîrtia are un sens...

*

Bunica lîngă mine –
un soldat gînditor...

*

Ninsoare de plopi –
madrigal de primăvară...

*

În apa oglinzii –
istoric al trecerii...

*

În jurul lui optzeci de ani –
drum alunecos...

*

Fără auz, un copil –
se joacă cu melcul...

Domnica Pop

*

Casă în ruină;
rai țesut de păianjeni...

*

Prima zi de școală –
o floare de mușetel...

*

Răsărit de soare –
baricadă aprinsă...

*

Vînt de toamnă-n parc;
în pomi, rîsul copiilor...

*

Închid ușa, ochii;
pornesc adînc în mine...

*

Vreau să fiu un cîntec;
poate-ți ating buzele...

*

Trecutul din viața mea –
o dungă pe asfalt...

*

Intru în somn cu un cîntec;
poate-mi schimb gîndul...

*

Vreau să fiu litera O;
din cuvîntul dor...

*

Sonată pentru gânduri –
andreaua bunicii...

*

Un cui ruginit;
scriu un poem despre toamnă...

*

În aburii de ceai verde –
te văd mai tânăr...

*

Sunetul ploii –
poetul urcă la stele...

*

Printre substantive –
îl caut pe Dumnezeu...

*

Scriu ceva despre cer;
o pasăre intră-n verb...

*

Între mare și cer;
fac o clepsidră din scoici...

*

Pe rochia mamei –
trandafiri roșii strălucesc...

*

Dumnezeu privește în jos –
cerul cu oameni...

Domnica Pop

*

Sînt ceva;
dincolo de piele, infinitul...

*

Un păianjen în colț –
visează nemurirea...

*

În ochelarii bunicii –
luciu bibliei...

*

Inima monotonă –
dar cîte vuiete...

*

Mîncarea pe masă;
în aburi, forma crucii...

*

O vîslă ruptă pe apă –
cîndva, un copac...

*

Sufletul plin de vînt;
semăn c-un copac uscat...

*

Ulciorul tot mai plin –
viață pe terminate...

*

Curgerea apei peste apă;
alb peste alb...

*

Pe îngerul de bronz –
praful pare de argint...

*

Miros de brad;
o mie de sănii prin gânduri...

*

Trestia uscată –
logodită cu vîntul...

*

Un fir de pai;
în cumpăna lui, consistența...

*

Început de școală;
la desen, cocorii verzi...

*

Libelula pe rîu;
eschivă cu trecerea...

*

Sărmanul copil;
zăpada- vată de zahăr.

*

Nu știi cine sînt eu?
o integrală de lut...

*

Într-un colț de cer –
un avion de hîrtie...

Domnica Pop

*

Vechea livadă în vis;
frunze de fum, în zori...

*

Între mine și lume –
un zid mișcător...

*

Precum macul în vînt;
singurătatea de om...

*

Anii de liceu;
patru vapoare albastre...

*

Pădure de tei;
orele pline de polen...

*

Sînt calea albă
din ochii orbului, spre cer...

*

Un păianjen prins în vînt;
își țese irisul...

*

La vama cerului, totul –
pe-o haină albă...

*

Mi-am gustat sufletul;
o lacrimă amară...

*

Depresia; într-un somn
ca într-o mlaștină...

*

Sînt doina șoptită
a căprioarei la rîu...

*

Un căluț de lemn;
podul vibrînd, de ecouri...

*

Mi-am uitat umbra;
la rădăcina unui plop...

*

Vin berzele cu ceru-n cioc;
mă simt albastră...

*

Sînt un zbor între ziduri –
cîntecul unui cuc...

*

Sînt cea pe care n-o înțeleg;
și lupt, corp la corp...

*

Vino, Doamne, să-mi vezi mama!
gestul ei, tot mai lent...

*

Recif în sufletul meu –
un tangou prăbușit...

Domnica Pop

*

Dorurile mele;
năvoade de iederă...

*

E câte-o noapte-n suflet;
negru de abanos...

*

Psihoza de aprilie;
luna de liliac...

*

Doamne, roșu e macul;
iarăși scriu un haiku...

*

Călătoresc pe sub stele;
turistă pe pământ...

*

Față-n față, la un ceai;
lumea, foarte mică...

*

Un copil cu mingea;
vrea să lovească soarele...

*

Privesc norii albi;
zîne, balauri, împărați...

*

Pășesc pe frunze, și-
mi-e milă și de mine...

*

Vară; fluviul verde,
pînă la devorare...

*

Pe toboganul albastru –
norii de vară...

*

Cine plînge-n oglindă?
și mă privește fix...

*

Căutînd un sprijin;
doar cîntecul păsării...

*

Lacrima bunicii;
plină-i cu oameni de lut...

*

Sînt taina fetei-
care-și pîndește mama...

*

Miezul lunii –
suspinele muritorilor...

*

Prin respirația deasă –
dorul de-a valma...

*

Mă văd în clepsidră;
un fir de nisip, atît...

Domnica Pop

*

Inima în formă de rug;
mistuind viața...

*

Mama rupe soarele –
și-l pune pe pâine...

*

Librăria cerului;
caut un text biblic...

*

Atîta stridență;
vreau liniștea unui ou...

*

Pe sfera catedralei –
mila ucide șerpi...

*

Vîntul printre crengi;
lustruiește rîsul din vară...

*

Vezi steaua aceea, vagă?
iubite, sînt eu...

*

Leg norii cu o sfoară-
și îi scot din suflet...

*

Nu mai cer nimic;
și macii-și aruncă culoarea...

*

Ochiul unui copil-
îmblînzește o piatră...

*

La orizont de timp-
bărcuțe de hîrtie...

*

Sînt cîntecul trist-
al culegătoarei de melci...

*

Biserică de lemn;
lumina-i pune miere...

*

În ochii bunicii;
răsăritul la apus...

*

Seară în formă de ou;
cerul naște pietre...

*

Mărturii de stele;
lacăte de lumină...

*

Prin labirint;
las un poem la tot colțul...

*

Șoapte, sărutări calde;
doi tigri la pîndă...

Domnica Pop

*

Tata într-un brad;
în pădurea subterană...

*

În nisip, suspinul;
valuri se sparg de țărnișă...

*

Plopilor-și aruncă umbra;
nimicul din vânt...

*

O scoică pustie;
acolo-i suspinul meu...

*

Curg cuvintele-
peste genele, cu stele...

*

Un câmp după ploaie;
ochii mei, fără tine...

*

Pe verigheta veche-
tremurul miresei...

*

Prima iubire;
polenul roșu, curgător...

*

Primul sărut, speriat;
deturneză anii...

*

În vis, tineretea;
silueta unui plop...

*

În sensul invers-
timpul recită amintiri...

*

Turnul cu renunțări-
apasă biserica...

*

Poezia mea- conceptul,
petalei de mac...

*

Timpul curge pe oameni;
la fel ca pe cîini...

*

Pașii din zăpadă;
memorie de călău...

*

Cadența unui ceas;
prin timpul curgînd cosmic....

*

Vuietul toamnei;
un cîine-și urlă pustiul...

*

Pașii mei printre oameni –
ocolind șarpele...

Domnica Pop

*

Iubite, vezi norul?
sînt lacrimile mele...

*

Pe curba clepsidrei;
curgerea în sens invers...

*

Așteptînd să moară-
orbul speră lumina...

*

Tristețe orbitoare;
doi fluturi se iubesc...

*

În cîntecul unui cuc-
mătăni de neant...

*

Privesc urma trenului-
ca un copil, harta...

*

Pe aripa cocorului –
colaj de vară...

*

Stăm pe o bancă ruptă –
într-o caleașcă de vis...

*

O zi cu tine;
soare de foc, eu- de foc...

*

Pornesc ventilatorul;
canarul tresare...

*

Copilul mi-a crescut;
aș vrea să-mi văd păpușa...

*

Mama mătură o cale;
în urmă, paie...

*

Pagină virgină;
pixul o umple c-un vis...

*

Te simt aproape;
marginile parfumului...

*

Sînt constelația roz-
din mintea fecioarei...

*

Pe drumul destinului-
curbe-nșelătoare...

*

Cu mîinile goale-
presar poeme tandre...

*

Cu degetul pe nisip-
desenez o seară...

Domnica Pop

*

Atît de albă, pîinea –
în mîna întinsă...

*

Mă ascund într-un poem-
și nasc îndoiala...

*

Într-un cuib de pasăre –
liniștea visează...

*

Farfurie-n naufragiu –
cina văduvei...

*

Amiaza verii;
o pasăre ține cerul...

*

Seară de dor- lumina,
din gutui, se stinge...

*

Un copil face o păpușă;
dintr-o floare...

*

Asfințit de vară;
un clopot bate-n dungă...

*

Demnitatea apei;
și-n lacrimi, transparență...

*

Mizez pe Dumnezeu-
trăind între două nașteri...

*

Destinul unei pietre;
s-ar vrea coajă de ou...

*

Ochii mamei-
nu s-au oprit să mă nască...

*

În inima mea-
o stea, continuu, se naște...

*

La orizontul vieții-
veșnicia verde...

*

Pucioasa toamnei;
eclipsă peste eclipsă...

*

În uterul mamei-
umbra, în rol de soare...

*

În tocul ușii-
rîsul și plînsul, la pîndă...

*

Scîndura mesei, cîndva-
în ninsori, soare, vînt...

Domnica Pop

*

Și caii bunicului-
iubeau asfințitul...

*

Pe muntele inimii-
cărări tănuite...

*

Mirosul de cozonac-
inversează timpul...

*

Sînt un cristal de zahăr-
în grosimea fricii...

*

Dragostea, din visul fetei;
țipăt de păun...

*

Clopotele spun ceva-
definind liniștea...

*

Cad dorurile-n mine-
pietre în fîntînă...

*

În vocea cascadei-
glasul meu interior...

*

Stau într-o galaxie-
și aștept duminica...

*

Imaginea iubirii-
tu, printre norii albi...

*

Tot ce am iubit-
pietre lustruite în rîu...

*

Într-un vis, am visat-
visul unui visător...

*

Ultima vară a mamei;
un nor scînteiază...

*

Inima plină;
gravitația iubirii...

*

Zilnic îmi împart ziua;
în strofe de viață...

*

Ziua nașterii-
destinată păcatului...

*

Căutînd fericirea-
mi-am irosit viața...

*

Mușcînd din mal-
singurătatea curge duios...

Domnica Pop

*

Doamne te-aștept!
sînt la umbra unui felinar...

*

Am o încordare;
încep să simt toamnele...

*

Istoria bunicii;
o lingură de lemn...

*

Atîta Univers!
mi-ajunge pentru un timp...

*

Am zburat într-un vis;
dimineața, mîini de plumb...

*

Fînul, abia cosit-
respirație verde...

*

Margine de drum-
precum marginea de viață...

*

Între Da și Nu-
hazardul, un fard pe ochi...

*

Luați soarele de pe grîu!
simt c-am să orbesc...

*

Urma trecerii mele-
ploaia pe un zid...

*

Sînt singur! spune un om;
și e între oameni...

*

Vreau să-mi urc muntele!
oare merită? și cît?...

*

O pasăre coboară –
prin vama cerului...

*

Oglinda veche;
chipul bunicii mai stăruie...

*

Tîrg de iluzii;
fericirea la mare preț;...

*

Cea mai frumoasă eșarfă –
drumul spre stele...

*

Mîna ta, peste a mea;
sîngele ca lava...

*

Viața mea, un poem;
metaforă de-a trăi...

*

Biserica goală;
sfînții triști, și mai triști...

*

Un om cade în frig;
o stea se surpă în frig...

*

Dincolo de cer-
tata-și scutură țărîna...

*

Din ochii plini de dreptate –
lacrimi de napalm...

*

Lustruind pantofii;
preț de-o clipă, tinerețea...

*

Cu pașii mici și nesiguri –
tot fug de moarte...

*

Visez libertatea;
promisă-n pămînt străin...

*

Mănînc dintr-o pîine;
într-o stare fizică...

*

Trăirea mea, o carte;
cu benzi desenate...

*

Tot căutînd să-nțeleg-
mi-a trecut viața...

*

Vreau să adorm;
după pleoape, tunuri de gînduri...

*

Zidită de Dumnezeu-
aștept omul promis...

*

Gîndul femeii-
nu vrea să îmbătrînească...

*

Dîra lăsată-n urmă;
ușori, și grei, pașii...

*

Vîndută de oameni;
nu de flori, nu de copaci...

*

Grămadă de paie;
parcă este viața mea...

*

Mi se-ntîmplă ceva-n somn;
un bun venit morții...

*

La invitația mamei-
musafir pe pămînt...

*

Iluzii, rînd pe rînd;
frunze de toamnă, căzînd...

*

Privesc mult timp, stelele;
libertatea, de sus...

*

În aburii cafelei-
plini de gînduri, ochii...

*

În oglindă, întrebarea;
un sunet de bici...

*

Liniile dintre stele-
abis de nisip...

*

Focul și dorul-
în inimă, galaxie...

*

Detașat de lumină-
tata spală pămînt...

*

Cuprins în curcubeu-
visul apei, ia culori...

*

Peste lacul gîndului-
păsări fără nume...

*

Crăciun; zăpezile de-atunci-
pline de praf...

*

Caut un punct de sprijin;
doar un fir de păr...

*

Jumătate din tot-
așteaptă jumătate...

*

Ghilotina cerului;
norii, la orizont...

*

Pășind spre bătrânețe-
omul, tot mai fixat...

*

Ceaiul bătrânei;
speranță și flori, din vară...

*

Spălat de întuneric-
gîndul urcă-n ceruri...

*

Părul de pe frunte;
urma trecerii tale...

*

Visez o vară veche;
flori și parfumul tău...

Domnica Pop

*

Urmele trecutului-
vînt, într-un lan de grîu...

*

Umbra sălciilor-
pete de fum, pe apă...

*

Între cer și pămînt-
viața mea, ca o apă...

*

Zi de zi, îmi port credința;
o foaie de cort...

*

Din cuvîntul Singur-
un Univers s-a născut...

*

Cel mai dificil portret;
omul din oglindă...

*

Înaintează prin zile-
plătind vămi de nisip...

*

Scriu o poezie-
răscumpărînd păcate...

*

În aburul pîinii-
vîntul cîmpiei din vară...

*

Întîi noiembrie;
tata la cules, de stele...

*

Privind un cîmp de maci –
o durere virgină...

*

Vara scîrțîie-n cer-
afară plouă cu galben...

*

Zăpada pe geam;
și dealul de-acasă, pe geam...

*

Un inel de nori albi;
mă logodesc cu cerul...

*

Soarele pîipîie-
pe un om de zăpadă...

*

E primăvară;
caut o rochie din vînt...

*

Să am starea unui crin-
mai alb aș zbura...

*

Între azi și mîine-
o felie de pîne...

Domnica Pop

*

Privesc luna-
întrebările curg, ca stele...

*

Atâtea războaie-
sub albastrul fericit...

*

Miezul zilei;
o pasăre dispăre-n soare...

*

Un măr în iarbă;
natură newtoniană...

*

Gîndul la bunica;
cafeaua doarme-n ceașcă...

*

În apa verde a ochilor-
toată curgerea...

*

Clipe tot mai tîrzii-
doruri călugărite...

*

Singură în oglindă;
muștrările vinei...

*

Clepsidră antică;
dar nisipul, același...

*

Vechile iubiri-
voalul brumat al anilor...

*

Geamul inimii, închis;
despărțire în pîrg...

*

Sigiliu peste jachetă;
crucea zilnică...

*

A început toamna;
îmi caut pixul galben...

*

Vîntul de toamnă;
pădurea lovește cerul...

*

Umbră subțire a fetei;
tremurînd, o stea...

*

Aș vrea să plîng;
copilul vine, instantaneu...

*

Singură-n cameră;
gîndindu-te, tortura...

*

Prin vama de stele-
numele celor ne-ntorși...

Domnica Pop

*

Viscolul mă ține-n casă-
viscol de gânduri...

*

În ochii poetului-
poiană de litere...

*

Sînt unii, care tot sperînd-
nu mai văd cerul...

*

Pisica bătrînului-
vegheză plictiseala...

*

O zi în doi;
mi se lipește de degete...

*

O seară de os;
trosnește singurătatea...

*

Strop cu strop, toamna;
crengile-și pîlpîie viața...

*

Pe netedul tavanului-
ore de tăcere...

*

Trec anii peste mine;
corăbii de fum...

*

O zi senină de vară;
lapte albastru...

*

Pe geamul înghețat
copilul face un ren...

*

La prima dragoste-
atomii înnebuniți...

*

Un ciripit de pasăre;
sărutul, solar...

*

Tata în costum-
spre Frumosul Anotimp...

*

Copilul prinde pasărea-
și-ncepe să-i cînte...

*

Momente de dor;
inima germinează...

*

Dulap cu oglindă;
îmbrac ceva nisipiu...

*

Pîinea cea simplă-
subiect, în cel mai vechi poem...

Domnica Pop

*

Ravagiul anilor;
uruit de poeme...

*

O, România mea!
un pește între săbii...

*

Pasărea visînd în cireș;
un gol cu aripi...

*

Sînt o fărîmă de lut;
extinsă vertical...

*

Casă părăsită;
numărul ei, de veghe...

*

O seară-mpreună;
o stea lunecă-n cuvînt...

*

Ce obraz frumos, îmi zic!
fragil anotimp...

*

Aprind lumînarea;
lumina ei, m-aprinde...

*

Zodia racului!
nu-i pentru lumea asta...

*

Rubiconul copilăriei;
Eros, la pîndă...

*

Scap din mîină, jurnalul;
ecoul tinereții...

*

Focul întetît;
soba înghite muntele...

*

Nedreaptă balanță;
eu pun anii mei, ea -aer...

*

Dimineață de făină;
ceața pudrează...

*

În ceaiul de cină-
o lămîie de aur...

*

Umbra unei păsări-
în ochii mei, stagnează...

*

Mamă-ndoliată;
în culoare, urletul...

*

Înaintează în ani;
prin vîntul tot mai galben...

Domnica Pop

*

În mîna bătrînei-
un fruct negru și uscat...

*

În penajul cîmpiei-
echinox de vînturi...

*

Momente cu mine;
trecutul ninge, clipe...

*

Plouă cu stropi mari;
bătaie de tobă în cer...

*

Moartea, în ochii plînși-
își spală mîinile...

*

Poetul scrie des;
bronzul zilei, pe hîrtie...

*

Pe tărîmuri de aur-
neamul meu, tot crește...

*

Un pahar cu apă, vă rog!
mă arde poemul...

*

Pictorul, cu mîna-
mută o floare-n tablou...

*

Pavilion de viață;
țigle de zile și nopti...

*

Pe pleoapele dormind -
Marea Umbră, pîndește...

*

Monedă veche;
cîta lume, cîte stări...

*

Un corn de vînătoare;
Univers tulburat...

*

Nu pot să spun totul;
multe-s la Soare-Apune...

*

Oameni de vînt;
unii urlă, unii-s tăcere...

*

Prizonieri pe pămînt;
unii privesc lung, cerul...

*

Speranță posibilă;
se nasc în mine, atomi...

*

O mică pendulă;
Cosmos în naufragiu...

Domnica Pop

*

Ascult o pasăre;
în cântec, un nume vechi...

*

Tăcere în doi;
în cana cu ceai, haos...

*

Atîta aramă în zile;
iubesc somnul...

*

Crăciun; tresare-n mine,
o lume ticsită...

*

Zăpezile umplu golul;
iarna dă-n clocot...

*

Din propria știință -
cerul naște prisme...

*

Două mere pe masă;
ceasul tău, lîngă al meu...

*

Deasupra lanului -
corbii lui van Gogh, pîndesc...

*

Pe un drum de fum -
călători, printre răscruci...

*

Flăcări trosnitoare;
memoria lemnului...

*

Forma vieții-n palma mea;
linii în deșert...

*

Pe ușă, numele tău;
mînerul ei, de jar...

*

Mănînc oare? mîinile-
mi-au rămas la tine...

*

Prima întîlnire;
lumea-ntreagă, tremură...

*

Singură; curge pe mine,
ceasul lui Dali...

*

Cana ciobită;
gîndind la trecut, rana...

*

De la naștere, călători -
spre Marea Plecare...

*

Forma cosmică a verii;
prăbușire-n sus...

Domnica Pop

*

Raze de lună;
anxietatea absoarbe...

*

În ochii mei, fotonii -
Marelui Nimic...

*

Ora mea peste ora ta;
gravitație...

*

Rugăciuni în icoană;
una peste alta...

*

Vînătoare zilnică;
cornul viu, în stomac...

*

În ochi, întrebarea;
filtru-n relief de vînt...

*

Iubire-n reflux;
seismul respirației...

*

În privirea bunicii-
cîmpii elizee...

*

Meditînd la ceva;
în minte, un vitraliu...

*

Privind mult timp peretele-
nisip în ochi...

*

Vîntul peste luna din lac;
pești și dragon...

*

Viziune pe hîrtie-
cuvinte de vînt...

*

Un solo de harfă;
greșeli cheltuite...

*

Ultimii ochi de tăă;
soare negru-n plină zi...

*

Te-aștept într-un ceas;
cifre pline de zerouri...

*

Vasul primordial;
confuzia corabiei...

*

Sînt slujnica de-o viață-
lustruind zilele...

*

Pe umerii mamei -
umbra lui Zero crește...

Domnica Pop

*

Fulgii de zăpadă-n zăpadă-
tipar de sus...

*

Între uitare și taină-
maree de vînt...

*

În lanul de secară;
ici-colo, jerbe de maci...

*

Punctele de sus-
heraldica ipotezei...

*

Țin în mînă un pai;
heliul de-a exista...

*

Transhumanță;
sub pămînt, în lemnul artistic...

*

Oglindă veche;
rama ei încă lucește...

*

Sub zăpezile vieții-
stînci alunecoase...

*

Sînt aici pentru un timp-
coborîță din rai...

*

Plec la plimbare;
veșnicia-n urmă, un lup...

*

Trăiesc între două pete-
soare și beznă...

*

Ore apatice;
lănciile dorm în ochi...

*

Ouă de cristal pe cer;
pasărea Lactee...

*

Revăd șotronul;
pătrate de aer plutind...

*

Muzica surpă în suflet-
poduri de piatră...

*

În apa visului-
aluviuni de gânduri...

*

Fața ta luminează;
și-aprinde ghețarul...

*

Mă picură timpul;
ca lumînarea pîlpîi...

Domnica Pop

*

Gravitînd invers-
durerea urcă-n soare...

*

Pășesc spre neant-
peste scoarța pămîntului...

*

Țin un melc în palmă;
dar am uitat cîntecul...

*

Trec printre oameni-
cu propria-mi galaxie...